

طراحی سازوکار بر مبنای تئوری بازی

فرشته آزادی پرنده^۱

چکیده

در این مقاله به بررسی روش‌های مختلف طراحی سازوکار مبتنی بر مفاهیم تئوری بازی پرداخته شده است. بدین مفهوم که با در نظر گرفتن رفتار عاقلانه و خودخواهانه عامل‌ها در یک محیط چندعاملی چگونه می‌توان به اهداف تعیین شده سیستم رسید.

کلیدواژه‌ها: تئوری بازی، طراحی سازوکار، عامل خودخواه

^۱. استادیار دانشکده آمار، علوم ریاضی و رایانه parand@atu.ac.ir

۱- مفاهیم پایه

مسئله طراحی سازوکار پیاده‌سازی راه‌حل بهینه در سطح سیستم برای یک مسئله بهینه‌سازی توزیع شده با عامل‌های خودخواه هست. هر کدام از عامل‌ها اطلاعات خصوصی درباره اولویت‌هایشان برای پیامدهای مختلف دارند. در طراحی سازوکار، هدف کلی سیستم با یک تابع انتخاب اجتماعی^۱ تعریف می‌شود که با در نظر گرفتن گونه‌عامل‌ها، پیامد بهینه را انتخاب می‌کند. تابع انتخاب اجتماعی $O \rightarrow \theta_1 \times \dots \times \theta_l \rightarrow f$ یک پیامد $O \rightarrow f(\theta)$ را با در نظر گرفتن نوع عامل‌ها $\theta = (\theta_1 \times \dots \times \theta_l)$ انتخاب می‌کند. مسئله طراحی سازوکار پیاده‌سازی قوانین بازی است به قسمی که راهبردهای ممکن و روش‌های استفاده شده برای انتخاب پیامد بر مبنای راهبردهای عامل‌ها تعریف شود. این تعریف باید به گونه‌ای باشد که هدف سیستم یا به عبارت دیگر، تابع انتخاب اجتماعی با وجود خودخواهی عامل‌ها، قابل پیاده‌سازی باشد. یک سازوکار $M = (\Sigma_1, \dots, \Sigma_l, g(\cdot))$ مجموعه راهبردهای Σ_i موجود برای هر عامل i و بر مبنای راهبردهای کاربران، قانون تولید پیامد $O \rightarrow \Sigma_1 \times \dots \times \Sigma_l : g$ را تعریف می‌کند. به عبارتی، یک سازوکار راهبردهای موجود و روش استفاده شده برای انتخاب پیامد نهایی را بر مبنای راهبرد عامل‌ها تعریف می‌کند. تئوری بازی برای تحلیل پیامد سازوکار است. سازوکار M با تابع پیامد $g(\cdot)$ برای کلیه اولویت ممکن عامل‌ها، تابع انتخاب اجتماعی $f(\theta)$ را پیاده‌سازی می‌کند. اگر پیامد محاسبه شده توسط مجموعه راهبردهای منجر به تعادل عامل‌ها، حلی برای تابع انتخاب اجتماعی عامل‌ها باشد؛ به عبارت رسمی سازوکار $M = (\Sigma_1, \dots, \Sigma_l, g(\cdot))$ تابع انتخاب اجتماعی $f(\theta)$ را پیاده‌سازی می‌کند اگر شرط زیر برقرار باشد:

برای انواع $(\theta_1, \dots, \theta_l) \in \Theta_1 \times \dots \times \Theta_l$ عامل‌ها با فرض اینکه مجموعه راهبردهای منجر به تعادل $s = (s_1^*, \dots, s_l^*)$ است، داشته باشیم $f(\theta) = g(s_1^*(\theta_1), \dots, s_l^*(\theta_l))$. توجه نمایید g پیامدی است که با توجه به راهبرد انواع کاربرها اتفاق می‌افتد و f تابع هدفی

1. Social choice functio

است که به دنبال آن هستیم.

۲- خصوصیات توابع انتخاب اجتماعی در طراحی سازوکار

بسیاری از خصوصیات یک سازوکار در قالب خصوصیات تابع انتخاب اجتماعی که سازوکار آن را پیاده‌سازی می‌کند بیان می‌شوند. در اینجا تعدادی از خصوصیات مطلوب توابع انتخاب اجتماعی بیان می‌شوند.

• بهینه پرتو^۱

یک تابع انتخاب اجتماعی بهینه پرتو هست، اگر با افزایش سود یک عامل، سود حداقل یکی از بقیه عامل‌ها کاهش یابد. به عبارت دیگر، در حالت بهینه پرتو، پیامدهایی ایجاد یا در اصطلاح پیاده‌سازی می‌شود که در مقابل آن هیچ پیامد دیگری وجود نداشته باشد که به ازای آن پیامد حداقل یک عامل سود بیشتر به دست آورد و سود دیگر عامل‌ها کمتر نشود. تابع $f(\theta)$ بهینه پرتو هست اگر برای مجموعه پیامدهای $o' = f(\theta)$ و همه انواع عامل‌ها، داشته باشیم:

$$u_i(o', \theta_i) > u_i(o, \theta_i) \Rightarrow \exists j u_j(o', \theta_j) < u_j(o, \theta_j)$$

به عبارتی دیگر، در یک حل بهینه پرتو هیچ عاملی نمی‌تواند سود بیشتر به دست آورد، مگر اینکه سود حداقل یک عامل کمتر شود. یک فرض متداول در طراحی سازوکار این است که توابع سود شبه‌خطی^۲ بوده و عامل‌ها بدون ریسک^۳ هستند. یک تابع سود شبه‌خطی برای عامل i با گونه θ_i به شکل زیر است:

$$u_i(o, \theta_i) = v_i(x, \theta_i) - p_i$$

در حالی که θ انتخاب $x \in K$ از مجموعه انتخاب گسسته و پرداخت p_i توسط عامل i را تعریف می‌کند. نوع θ_i برای عامل i اولویت شبه‌خطی تابع ارزش گذاری اش، $v_i(x, \theta_i)$ را مشخص می‌کند. $v_i(x, \theta_i)$ ارزش هر انتخاب $x \in K$ را مشخص می‌کند. در یک مسئله

1. pareto optimal
2. quasilinear utility
3. risk neutral

تخصیص، انتخاب‌های κ نمایش تخصیص‌ها^۱ و انتقالات^۲ نمایشی از پرداخت‌ها به مزایده گذار است. اولویت‌های شبه‌خطی انتقال سود میان عامل‌ها را آسان می‌سازد.

• کارا در تخصیص^۳

تابع انتخاب اجتماعی $f(\theta) = (x(\theta), p(\theta))$ برای عامل‌ها از نوع θ ، مجموعه انتخاب‌های $x(\theta)$ و مجموعه پرداختی $p(\theta)$ ، کارا در تخصیص است، اگر برای تمامی اولویت‌های $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_I)$ برای مجموع ارزش $v_i(x)$ برای هر انتخاب $x \in \kappa$ داشته باشیم:

$$\sum_{i=1}^I v_i(x, \theta_i) \geq \sum_{i=1}^I v_i(x', \theta_i) \text{ for all } x' \in \kappa$$

یک تخصیص بهینه مجموع ارزش عامل‌ها را بیشینه می‌کند.

• توازن بودجه‌ای^۴

با توجه به اینکه دریافت خودپرداخت منفی است، تابع انتخاب اجتماعی $f(\theta) = (x(\theta), p(\theta))$ از نظر بودجه‌ای متوازن است اگر برای تمامی اولویت‌های $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_I)$ داشته باشیم:

$$\sum_{i=1}^I p_i(\theta) = 0 \quad (۴-۱)$$

به عبارت دیگر، هیچ انتقالی از خارج سیستم به سیستم و از سیستم به خارج وجود ندارد.

• توازن بودجه‌ای ضعیف^۵

تابع انتخاب اجتماعی $f(\theta) = (x(\theta), p(\theta))$ از نظر بودجه‌ای متوازن ضعیف است، اگر برای تمامی اولویت‌های $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_I)$ داشته باشیم:

1. allocation
2. transfe
3. allocative efficiency
4. Budget balance
5. Weak budget balance

$$\sum_{i=1}^I p_i(\theta) \geq 0$$

به عبارتی دیگر، پرداخت شبکه‌ای از سوی عامل‌ها به سازوکار وجود دارد؛ اما پرداختی از سازوکار به عامل‌ها وجود ندارد.

۳- خصوصیات مطلوب سازوکار

بر مبنای خصوصیات تابع اجتماعی [1,2,7,4] که سازوکار پیاده‌سازی می‌کند، خصوصیات سازوکار را می‌توان تعریف نمود. اگر یک سازوکار یک تابع اجتماعی با خصوصیت p را پیاده‌سازی کند سازوکار آن خصوصیت را دارد.

● سازوکار بهینه پرتو

سازوکار M بهینه پرتو [3,5,7] است اگر تابع انتخاب اجتماعی پرتو بهینه $f(\theta)$ را پیاده‌سازی کند. سازوکار M بهینه پرتو عملی^۱ است، اگر پیامد برای گونه‌هایی خاصی از عامل‌ها بهینه پرتو باشد. شکل ضعیف‌تری از بهینه پرتو، بهینه پرتو پیش‌بینی شده^۲ است که در آن هیچ پیامدی وجود ندارد که یک عامل به صورت محض ترجیح داده و دیگر عامل‌ها در پیش‌بینی به صورت ضعیف ترجیح دهند.

کارا در تخصیص

سازوکار M کارا است اگر تابع انتخاب اجتماعی کارا در تخصیص $f(\theta)$ را پیاده‌سازی کند.

● متوازن بودجه‌ای

سازوکار M متوازن بودجه‌ای [6] است، اگر تابع انتخاب اجتماعی متوازن بودجه‌ای $f(\theta)$ را پیاده‌سازی کند.

1. ex post pareto optimal
2. Individual rationality

● سازوکار متوازن بودجه‌ای پیش‌بینی شده^۱

سازوکار M متوازن بودجه‌ای پیش‌بینی شده است، اگر انتقالات شبکه‌ای به سازوکار در نقطه تعادل برای توزیع اولویت عامل‌ها در پیش‌بینی متوازن باشد.

● سازوکار متوازن بودجه‌ای عملی^۲

سازوکار M متوازن بودجه‌ای عملی است، اگر پرداختی به شبکه در حالت تعادل به ازای همه اولویت‌های عامل‌ها در هر زمان منفی نباشد.

● سازوکار با خصوصیت عقلانیت فردی عملی^۳

یک سازوکار عقلانیت فردی عملی [1] دارد، اگر به ازای همه اولویت‌های θ_i تابع انتخاب اجتماعی $f(\theta)$ را پیاده‌سازی کند به گونه‌ای که

$$u_i(f(\theta_i, \theta_{-i})) \geq \bar{u}_i(\theta_i)$$

که $u_i(f(\theta_i, \theta_{-i}))$ بهره مورد انتظار عامل i برای برون‌داد با فرض اطلاعات توزیع اولویت θ_{-i} دیگر عامل‌ها است. همچنین $\bar{u}_i(\theta_i)$ بهره مورد انتظار از فقدان شرکت در سازوکار است.

● سازوکار آشکارسازی مستقیم^۴

سازوکاری است که تنها اعمال ممکن برای یک عامل، اظهار مستقیم اولویت‌هایش به سازوکار است. در سازوکارهای آشکارسازی مستقیم، عامل‌ها فقط می‌توانند اظهارنامه‌ای درباره اولویت‌هایشان ارائه دهند. یک سازوکار اظهار مستقیم $M = (\theta_1, \dots, \theta_I, g(\cdot))$ فضای راهبرد را به $\sum_i \theta_i = \theta$ محدود کرده و قانون برون‌داد $\theta_1 \times \dots \times \theta_I \rightarrow O$ را دارد که برون‌داد $g(\hat{\theta})$ را بر مبنای اولویت گزارش شده $(\hat{\theta}_1 \times \dots \times \hat{\theta}_I)$ انتخاب می‌کند.

1. ex-ante budget balance
 2. ex-post budget balance
 3. Individual rational mechanism
 4. direct revelation mechanism

● سازوکار به لحاظ انگیزشی سازگار^۱

نوعی از سازوکارهای آشکارسازی مستقیم است که در نقطه تعادل، عامل‌ها اطلاعات درست درباره اولویت‌هایشان ارائه می‌دهند. این تعادل می‌تواند تعادل نش، تعادل بیزین نش و تعادل غالب باشد. یک سازوکار اظهار مستقیم و به لحاظ انگیزشی سازگار M ، تابع انتخاب اجتماعی $f(\theta) = g(\theta)$ را پیاده‌سازی می‌کند که در آن $g(\theta)$ قانون برون‌داد سازوکار است. اگر در سازوکاری آشکارسازی واقعی راهبرد غالب عامل‌ها باشد، آن را یک سازوکار اثبات-راهبرد^۲ گویند که از نظر تئوری بازی‌ها و محاسباتی خاصیت سودمندی است و در مقابل تغییرات در فرضیات اطلاعات و عقلانیت عامل مستحکم^۳ است؛ یعنی، محاسبه راهبرد تعادل یک عامل نیازی به اطلاعات در خصوص راهبرد دیگر عامل‌ها و مفروضاتی در خصوص عقلانیت آن‌ها ندارد. به لحاظ انگیزشی سازگار ملزومات طراحی سازوکار برای غلبه بر رفتار خودخواهانه عامل‌ها را فراهم می‌سازد. اگر یک سازوکار به لحاظ انگیزشی سازگار باشد، عامل با وجود رفتار خودخواهانه گزارش صادقانه اطلاعاتش را انتخاب می‌کند. سازوکارهای مبتنی بر گزارش مستقیم اطلاعات معمولاً از نظر محاسباتی دارای مشکل هستند.

۴- اصل اظهار مستقیم^۴

اصل اظهار مستقیم [7] راهنمای قدرتمندی برای طراحی سازوکارهایی هست که رفتار خودخواهانه عامل‌ها را کنترل می‌کند. این اصل بیان می‌دارد هر سازوکاری تبدیل‌شونده به سازوکار معادل اظهار مستقیم به لحاظ انگیزشی سازگار است، به گونه‌ای که همان تابع انتخاب اجتماعی را پیاده‌سازی کند. همچنین این اثبات یک وسیله تئوریک قوی است که منجر به نتایج امکان‌پذیری و امکان‌ناپذیری در طراحی سازوکار می‌شود.

1. Incentive compatible
 2. strategy proof
 3. robustness
 4. direct revelation

● سازوکارهای گراوز-کلارک-ویکری^۱

سازوکارهای ویکری-کلارک-گراوز (VCG) که به اختصار سازوکارهای گراوز نامیده می‌شوند، تنها سازوکارهای کارا در تخصیص و اظهار مستقیم اثبات - راهبرد هستند. مجموعه انتخاب‌های K برای یک عامل با تابع سود شبه - خطی به شکل زیر را در نظر بگیریم:

$$u_i(k, p_i, \theta_i) = v_i(k, \theta_i) - p_i$$

در سازوکارهای گراوز عامل نوع $\theta_i = s_i(\theta_i)$ را گزارش می‌دهد که ممکن است نوع واقعی اش نباشد. با فرض اینکه نوع گزارش شده $\hat{\theta}_i = (\hat{\theta}_1, \dots, \hat{\theta}_I)$ باشد، قانون انتخاب در سازوکار گراوز مقدار زیر را محاسبه می‌کند.

$$k^*(\hat{\theta}) = \arg \max_k \sum_i v_i(k, \hat{\theta}_i)$$

که k^* انتخابی است که مجموع ارزش گزارش شده همه عامل‌ها را بیشینه می‌کند. پرداخت‌ها در سازوکار گراوز به صورت زیر محاسبه می‌شوند

$$t_i(\hat{\theta}) = h_i(\hat{\theta}_{-i}) - \sum_{j \neq i} v_j(k^*, \hat{\theta}_j)$$

در این عبارت $h_i: \theta_{-i} \rightarrow R$ یک تابع دلخواه هست که بر مبنای گونه اعلام شده همه عامل‌ها به جز عامل i است. آزادی در انتخاب $h_i(\cdot)$ منجر به شکل گیری یک خانواده از سازوکارها می‌شود. انتخاب‌های متفاوت، می‌تواند منجر به سبک و سنگین کردن توازن بودجه و عقلانیت فردی شود.

● سازوکار محوری^۲

این سازوکار گونه‌ای از سازوکارهای گراوز هست. در این نوع از سازوکار قانون پرداخت $h_i(\hat{\theta}_{-i})$ به گونه‌ای انتخاب شده است که خاصیت عقلانیت فردی را درحالی تضمین می‌کند که میزان پرداختی عامل‌ها به سازوکار بیشینه شود. در یک سازوکار محوری

1. Vickrey-Clarke-Groves
2. Pivotal mechanism

مقدار $h_i(\hat{\theta}_{-i})$ سازوکارهای گراوز به صورت زیر محاسبه می شود:

$$h_i(\hat{\theta}_{-i}) = \sum v_i(k_{-i}^*(\hat{\theta}_{-i}), \hat{\theta}_i)$$

که در آن $k_{-i}^*(\hat{\theta}_{-i})$ انتخاب جمعی بهینه^۱ است، زمانی که عامل i در سیستم وجود ندارد. این نوع سازوکار خواص راهبرد - اثبات و کارایی سازوکار گراوز را دارد. تعریف سازگاری مجموعه انتخاب^۲: یک مجموعه انتخاب سازگار است اگر مجموعه انتخاب ممکن موجود برای سازوکار در صورت افزودن یک عامل به سیستم کاهش نیابد. تعریف وجودنداشتن اثر خارجی منفی^۳: عامل i برای هر انتخاب بهینه بدون شمول خودش، $v_i(k_{-i}^*(\theta_{-i}), \theta_i) \geq 0$ ، ارزش گذاری منفی، نداشته باشد.

در صورت برقراری خاصیت سازوکاری مجموعه انتخاب و وجود نداشتن اثر خارجی منفی، سازوکار محوری خاصیت عقلانیت فردی را نیز دارد. به صورت خلاصه می توان گفت که سازوکارهای محوری خواص عقلانیت فردی، کارایی در تخصیص و اثبات - سازوکار را دارا هستند، اگر اولویت عاملها یکنواخت و بدون وجود اثر خارجی منفی باشند.

۵- نتیجه گیری

در این مقاله به بررسی روش های مختلف سازوکار بر مبنای تئوری بازی پرداخته شد. هدف از این کار هم راستاسازی منافع تک تک عاملها با اهداف اجتماعی بوده است؛ یعنی، سازوکار به گونه ای طراحی شود که هر عامل زمانی که سود خود را بیشینه می کند، منافع جمعی نیز بیشینه شوند. از مفاهیم مطرح شده در این نوشتار در علوم اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می توان استفاده نمود.

-
1. optimal collective choice
 2. choice set monotonicity
 3. no negative externality

منابع

- R. Buyya (2002). “*Economic-based Distributed Resource Management and Scheduling for Grid Computing*,” PhD thesis, Monash Univ. Australia.
- R. Buyya, D. Abramson, J. Giddy, H. (2002). *Stockinger: Economic models for resource management and scheduling in Grid computing*. Concurrency and Computation: Practice and Experience 14(13-15): 1507-1542.
- Li Chunlin, L. (2005). *Layuan: A distributed utility-based two level market solution for optimal resource scheduling in computational grid*. Parallel Computing 31(3-4): 332-351.
- K. Lai, B.A. Huberman, L. Fine, (2004). *Tycoon: A distributed market-based resource allocation system*, Technical Report arXiv:cs.DC/0412038, December 8.
- D. Lehmann, L. Ita O’Callaghan, and Y Shoham. (2002). *Truth revelation in approximately efficient combinatorial auction*. In JACM 49(5), pages 577–602, Sept. 2002.
- L. Li, Y. a.LIUa, K. Ming LIUa, M. Xiao-lei and Y. Ming, *Pricing in combinatorial double auction-based grid allocation model*, The Journal of China Universities of Posts and Telecommunications.
- N.Nisan, T. Roughgarden, E.Tardos, V. Vazirani (2007). *Algorithmic game theory*, Cambridge University Press.